

вани в такива мащаби както в Западна Европа по това време. Закон от 1759 г., обнародван от императрица Екатерина Велика, забранява на циганите да влизат в Санкт Петербург. Забраната е отменена чак през 1917 г., макар че не се отнася за циганите музиканти, които свирят по кафенета и ресторани. Издадени са паспорти за цигани през 1775 г., в опит да бъде спряно чергартството, а през 1783 г. им е „предложено“ да се заселят и да водят уседнал живот. През 1800 г. цар Николай I изключва уседналите ромски земеделци от военна служба, но решението му е анулирано през 1856 г. През 1809 г. и през 1839 г. наново е въведено със закон задължението циганите да уседнат.

Много музиканти, наети в именията на благородници, изкарват прехраната си с музика и песни, които се ползват с особена популярност. Граф Орлов създава много цигански хорове от членовете на семейства, живеещи и работещи в именията му в началото на XIX век, а фамилията Толстой е една от фамилиите, покровителстващи тези хорове. И братът, и синът на Лев Н. Толстой се женят за циганки. Алексей Н. Апоткин пише *Старите цигани* през 1870 г. в прослава на любовта между Сергей Толстой и Мария Шишкина, негова бивша любовница, за която по-късно се жени. През 1919 г., когато царският режим вече е свален, някои певци цигани заминават със семействата, които ги покровителстват, на запад. Една от тях е В. Димитровна. (Нейна плоча е ozаглавена *La derniure des voix tsigane*).

В края на XIX век в Русия има приток на цигани ловари и влахи. К. Патканов и други автори публикуват творби за циганите и езика им.

След Революцията от 1917 г. и последвалата гражданска война, Русия става част от Съюза на съветските социалистически републики, просъществувал до 1991 г.

С политическите промени от 1991 г. и разпадането на СССР, положението на циганите в Русия постепенно се влошава заради откритата враждебност към тях в определени среди. При управлението на Горбачов, крайно десните и националистическите политически групировки все още са под контрол, но след идването на власт на Борис Елцин, враждебните чувства към малцинствата в страната взимат връх, като пример за това са изказанията на Владимир Жириновски, лидер на така наречената Либералдемократическа партия. Погроми срещу циганите има в Остров, Невил, Сафорново, Ярославни, в Уралска област и близо до Москва.

Известна културна дейност се развива в Русия след политическите промени през 1991 г. Издаден е речник на диалекта на